

Herr Fisselboge (unter dr Thüre).

's isch unnöthig, Herr Gitzkrage, 's isch unnöthig . . .
wo nit isch, hat dr Hüssier si Recht verlore . . . wenn
mi Tante-n-emol stirbt, so . . .

Herr Gitzkrage.

Gehn Se züem Kückück mit ihrer Tante! . . .

Herr Fisselboge.

Nu, so Adie denn, Herr Gitzkrage, Se brüche kei
Angst z'ha . . . ich denk an Se (er macht d'Türe züe).

Herr Gitzkrage (macht e Füscht gege dr Thüre.)

Endlig, endlig isch er furt, dà Nitnutz! . . . Ich
müess e wenig ku ufrüme, ass doch e Sach in Ord-
nung isch, wenn dr Herr Heiterwiss, dr Moler, kunnt
ku izieh . . . Ich bi froh, ass ich dà Herr Fisselboge
emol ab ha . . . awer wenn ich nur scho zahlt wàr . . .
Gott! was me doch fir G'schichte hat mit d'ane Chambre
garnie! . . . Se wann allewil e schön Zimmer un e güet
Bett un wànn doch dr Pris nitt üsgà derfir! Z'Nacht
wànn Se nitt allei schlofe . . . me meint grad, se hewe-
n-Angst, wenn's finster isch . . . ich müess d'halwe Zit
Schildwach steh, fir z'lüege, eb Alles in Ordnung züe-
geht . . . ich lid ewe nit im Hüs . . . kei Lärme, kei
Kameradschaft, kei Bekanntschaft . . . am liebschte isch
mr ebber, wo gar nie d'heim isch.

G'sang (Schnapp auf).

Ich ka do ufpassen-un wehre genüe

Nur blos!

Denn wenn ich dr Ricke nur kehre-n-als thüe,

Geht's los,

Wenn ich will, ass alles in Ordnung soll geh,
So müess ich schier d'ganze Zit Schildwacht als steh,
Bol d'c un bol duss uf dr Stross. (bis)

's kunnt mir e-n-unrühiger Mensch mit keim Füess
In's Hüs,

Thüet einer im g'ringste sich mücke, so müess

Er drüs.

Un wànn se-n-als ku mit dr Cüsine z'Nacht,
So isch glich vor beide d'Hüsthüre züeg'macht
Ich lid nit Verdächtigs im Hüs. (bis)

Vo mine Chambregarnie alle z'àmme, wo-n-i g'ha
ha, isch nur eine güeter gsi . . . dà isch ku 's Zimmer
lehne un derno ha-n-i ne nimmig g'sàh bis dr Erst, alle
Monet hat er si Zins brocht un isch als glich wieder
gange . . . awer die sin halt rar . . . Un dà Herr Fissel-
boge, wo mich jetz nitt zahlt hat! . . . was soll ich mache
mit dem Dings? (er länkt 's Käfig un dr Parepli züer Schlof-
stuwe-n-üse) das isch alles nitt emol e Grosche werth . . .
si Gige ha-n-ich em nitt kànn zruckb'halte, denn das
isch si Verdienst . . . un züedem hat er se glaüb gar
nitt emol do g'ha . . . er hat vorg'sorgt! . . . Oh! die
Chambregarnie, die Chambregarnie! (er streckt d'Arm in
d'Höhe, in einer Hand 's Käfig, in dr and're dr Parepli, un
geht üse. Küm isch er duss, so hört me ne dispetiere im
Hüsgang).

III. Uftritt.

Herr Heiterwiss un Herr Gitzkrage.

Herr Heiterwiss (kunnt ine mit em Chevalet, ne Porte-
feuille, ne Molerlade un ere Puppe in Lewensgrösse unter
em Arm. Er hat lange Hoor un e hocher Hüet uf mit
breite Stilwe).

Aha, endlig bin i jetz amol aku . . . ich ha g'meint
ich ka's nitt erlewe! . . .

Herr Gitzkrage (haltet en a un risst zornig an dr Puppe).

Ich ha's Ihne doch adunge, ass Se mr keine Be-
kannschafte derfe in's Hüs bringe! . . .